

POBLADNĄĆ (3) *vb pf*

pobladańc (3), [**poblednąć**].

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w po- oraz blednąć).

praet 2 sg f -ś pobladała (1). ◇ 3 sg m poblądł (1). ◇ 3 pl [*m pers* pobledli, poblednęli]. *subst* pobladły (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: pobladańc.

Stać się bladym; pallere PolAnt (3): Niech się fercze vpokoi [...] Bos ifcie barzo pobladała Strzez abis w niemocz nie wpadła *RejJóz F8v; BibRadz Ier* 30/6; [Puściliśmy się na okrutne wały, Które okrętem i nami miotały, [...] Jedni pożółkli, a drudzy pobledli *Otwin(?)Erot* 21; Przed którym [*Radziwiłem*] y Książ Wielki/ z fynmi poblednęli/ Vćiekaiąc *RymszaDeket* 65].

Zwrot: »jako płotno pobladańc« (1): Dziwuie się młodzyeniec/ á on theż nieborak [*oracz*]/ Prawie się ftoiąc zumiał iáko płotno pobladł. *RejWiz* 125v.

Synonim: zbieleć.

Formacje współrdzenne cf BLEDNĄĆ.

Cf [**POBLADNIENIE**]

MMk, RS